

Súd: Okresný súd Prešov  
Spisová značka: 11C/8/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114231780  
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová  
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114231780.1

## Rozhodnutie

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35787783, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava p r o t i žalovanému: D. P., J.. X.XX.XXXX, K. G. K. XXX, t.č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou D. Q., súdnou tajomníčkou Okresného súdu vo Vranove nad Topľou, o zaplatenie 292,68 Eur a prísl. takto

### r o z h o d o l :

Z a s t a v u j e konanie v časti o zaplatenie 41,70 Eur z titulu nákladov na uplatnenie pohľadávky.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 187,26 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 4.12.2013 do zaplatenia a je tiež povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 25,92 Eur na účet jeho právneho zástupcu z toho trovy právneho zastúpenia vo výške 21 Eur, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

### o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou zo dňa 8.12.2014 sa domáhal zaplatenia sumy 292,68 Eur spolu so zmluvnými úrokmi vo výške 44,50% ročne zo sumy 206,06 Eur od 4.12.2013 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 250,98 Eur taktiež od 4.12.2013 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 27.2.2013. Žalovaná suma predstavuje dlžnú úverovú istinu vo výške 206,06 Eur, dlžné zmluvné úroky z úveru vo výške 39,11 Eur, dlžné poisťné vo výške 5,81 Eur a napokon náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 41,70 Eur, ktoré žalobca žiadnym spôsobom nešpecifikoval. Ešte pred začatím pojednávania však v tejto časti žalobu zobrať späť.

Žalovaný sa zdržiava na neznámom mieste, preto mu bol v zmysle § 29 ods. 2 O.s.p. ustanovený pre toto konanie opatrovník, ktorému žaloba bola doručená dňa 20.4.2015. Opatrovník sa doposiaľ k žalobe nevyjadril.

Vzhľadom na to, že jedná sa o drobný spor, súd s poukazom na § 115 a ods. 2 O.s.p. vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd vykonal dokazovanie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 27.2.2013, výpisom z úverového účtu žalovaného, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 9.12.2013 s doručenkou, potvrdením odfinancovania peňažných prostriedkov, potvrdením o prijatých splátkach a zistil tento skutkový stav:

Účastníci uzavreli dňa 27.2.2013 písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere v časti 1, ktorou žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 239 Eur. Žalovaný sa ho zaviazal splátiť 12 mesačnými splátkami po 25,87 Eur, pričom splatnosť prvej splátky bola stanovená na 15.3.2013 a poslednej na 15.2.2014. V zmluve je uvedená výška úrokovej sadzby 44,50% p.a., RPMN v hodnote 54,84% a priemerné RPMN vo výške 36,73%. Dohodnutý bol aj poplatok za poistenie vo výške 3,33 %. Celkove žalovaný mal zaplatiť žalobcovi 300,48 Eur.

Žalobca pripojil k žalobe na osobitnom liste prehľad o dátume splatnosti každej splátky s uvedením jej výšky a jej rozčlenenia na istinu, úrok a poistenie. Z predloženého dokladu však vôbec nevyplýva, že by tvoril súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je totiž na osobitnom papieri a nie je podpísaný jej účastníkmi.

Ako vyplýva z potvrdenia odfinancovania peňažných prostriedkov (č.l. 28) žalobca skutočne poskytol žalovanému úver dňa 28.2.2013 vo výške 239 Eur. Žalovaný však uhradil len sumu 51,74 Eur dňa 8.4.2013, ako to vyplýva z potvrdenia prijatých splátok z č.l. 29, ale aj výpisu z úverového účtu žalovaného.

Právny vzťah medzi účastníkmi je potrebné posúdiť zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v danom prípade v znení účinnom od 1.1.2013 do 9.6.2013).

Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona spotrebiteľom sa rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 vety prvej citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 9 ods. 2. citovaného zákona a medzi nimi pod písm. k/ je uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa názoru súdu teda v zmluve o spotrebiteľskom úvere nestačí, ak je uvedený súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ale mesačná splátka musí byť rozlíšená na splátku istiny, splátku úroku a splátku iných poplatkov. Z listinných dôkazov, ktoré žalobca pripojil k žalobe nevyplýva, že by splátkový kalendár, ktorý doložil a ktorý obsahuje toto rozlíšenie splátok, predstavoval súčasť zmluvy, nakoľko na

tomto doklade nie sú podpisy jej účastníkov. Je potrebné vychádzať z tej skutočnosti, že zákonodarca stanovil prísne obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v záujme ochrany spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva napr. z rozsudku Krajského súdu v Trnave 9Co 401/2012 zo dňa 6.8.2013, ale aj rozsudku Krajského súdu v Prešove 7Co 220/2014 zo dňa 27.11.2014 a Krajského súdu v Žiline 8Co 549/2014 zo dňa 30.12.2014.

Keďže žalobca nepreukázal, že by tzv. splátkový kalendár bol súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, súd vychádzal z ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. V zmysle neho totiž poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

Súd teda dospel k záveru, že žalovaný by mal žalobcovi vrátiť len sumu poskytnutého úveru t.j. 239 Eur a keďže doposiaľ mu zaplatil 51,74 Eur, jeho dlh predstavuje len sumu 187,26 Eur. Súd preto zaviazal žalovaného len na zaplatenie uvedenej sumy a žalobu v prevyšujúcej časti z vyššie uvedených dôvodov ako neopodstatnenú zamietol.

O čiastočnom zastavení konania o zaplatenie sumy 41,70 eur titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky súd rozhodol podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p.

Podľa časti 3 bodu 4.1 písm. a/ zmluvy o spotrebiteľskom úvere účastníci si dohodli, že v prípade, ak klient nespláca poskytnutý úver riadne a včas je Cetelem oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru s účinnosťou, ktorú Cetelem určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

Vzhľadom na to, že žalovaný uhradil len prvé dve splátky úveru listom zo dňa 9.12.2013 žalobca oznámil vyhlásenú mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 3.12.2013. Tento list zaslal žalovanému doporučené. Zásielka sa vrátila neprevzatá.

Žalobca využil svoje právo na zosplatenie úveru v súlade s dohodnutými zmluvnými podmienkami, ale aj ustanovením § 565 OZ. Keďže k splatnosti úveru došlo ku dňu 3.12.2013, od nasledujúceho dňa sa žalovaný dostal do omeškania a preto z prisúdenej istiny súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania s poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Pre úplnosť súd dodáva, že navyše aj výška úrokovej sadzby uvedená v zmluve a to 44,50% p.a. je neprimerane vysoká. Pri obdobnom type spotrebiteľského úveru vo februári 2013 so splatnosťou do 1 do 5 rokov bola priemerná úroková sadzba v bankách 14,75% p.a., ako to vyplýva z internetovej stránky NBS. Dohodnutý úrok je teda vyšší ako trojnásobok jeho priemernej úrokovej sadzby.

Súdy už vo viacerých rozhodnutiach sa zaoberali platnosťou dohody o úrokoch v úverovej zmluve s ohľadom na korektív zakotvený v § 3 ods. 1 OZ, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov

iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Neplatnosť dohody o úrokoch však nespôsobuje neplatnosť celej úverovej zmluvy s poukazom na § 41 OZ, ako to už bolo judikované, keďže ide o oddeliteľnú časť úverovej zmluvy.

Najvyšší súd SR v rozsudku 5Cdo 26/2011 zo dňa 26.4.2012 uviedol: „neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taký výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek“. Najvyšší súd ďalej poukázal na to, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. V tejto súvislosti možno poukázať aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove 3Co 151/2013 zo dňa 25.9.2013, ktorý konštatoval, že vzhľadom na vyššiu mieru rizika pri poskytovaní úveru nebankovými subjektmi sa dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie viac ako 100% proti priemeru bánk. K podobnému záveru dospel Krajský súd v Prešove v rozsudku 16Co 71/2011 zo dňa 8.2.2011, ktorý zdôraznil, že je neakceptovateľné porovnávať ceny úverov so subjektmi, ktoré ich dojednávajú v spoločensky nežiaducim rozsahu. Možno teda prijať záver o neplatnosti dohody o úrokoch pre rozpor s dobrými mravmi v zmysle § 39 OZ.

Výrok o trovách konania vyplýva z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. Náhradu trov konania si uplatnil len žalobca a to vo výške 92,57 Eur. Zaplatil totiž súdny poplatok zo žaloby 17,50 eur a trovy právneho zastúpenia predstavovali sumu 75,07 Eur. Vykonané boli dva úkony právnej služby a to prevzatie a príprava zastúpenia a podanie žaloby. Tarifná odmena za 1 úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. činí 23,24 eur a režijný paušál 2 x 8,04 Eur s poukazom na § 16 ods. 3 vyhlášky. Napokon bolo pripočítané 20% DPH (12,51 Eur) podľa § 18 ods. 3 vyhlášky. Žalobca však nemal plný úspech vo veci, pretože úspešný bol len v podiele 64% a neúspech mal v podiele 36%, preto súd mu priznal len pomernú časť náhrady trov konania v rozsahu 28% (64-36). Z uplatnených trov konania 28% zo sumy 92,57 Eur predstavuje 25,92 Eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 75,07 Eur 28% činí 21 Eur.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.